

[Aksel Larsen.]

galt, og at det er socialt uretfærdigt, hvis man vil gå videre i den retning. Vi vil meget gerne være med til at drøfte en revision af hele vort skattesystem og til at drøfte en revision af den del af systemet, der hedder forbrugsskatterne; men vi er ikke begejstrede for tanken om at foretage en så grov forskydning mellem direkte skatter og forbrugsskatter som den, man opererer med, den, man taler om, den, man planlægger, og som vi desværre må frygte regeringen vil foreslå senere i dette folketingsår, hvis vi skal tro på den højtærede finansministers udtalelser om, at han vil have 1½ milliard kr. mere ind i forbrugsskatter.

For os er det et spørgsmål, om man ikke kan tilrettelægge indkomstbeskatningen således, at man, selv om man foretager visse justeringer, selv om man foretager visse rettelser, der gør det hele mere rimeligt og mere retfærdigt, alligevel kan undgå et provenutab på 375 mill. kr.; det er for os et spørgsmål, om man ikke kunne lægge indkomstbeskatningen til rette således, at man oven i købet fik et større provenu, end der ville komme med en uforandret udskrivningslov. I det omfang, der tales om, at der er bred enighed om, at vi skal have en omlægning af vort skattesystem fra direkte skatter til forbrugsskatter, omfatter denne enighed i hvert fald ikke socialistisk folkeparti. Men det er i øvrigt et problem, der bliver rig lejlighed til at komme ind på, når vi skal diskutere selve finanslovsforslaget, og der bliver også lejlighed til at komme ind på det, når vi skal have anden behandling af forslag til lov om midlertidige forbrugsafgifter, så jeg vil nøjes med denne korte principielle erklæring.

Jeg vil imidlertid i forbindelse med det, jeg sagde til at begynde med om, at det foreliggende lovforslag på en måde er en abstraktion, spørge om, hvorfor der ikke er noget om børnetilskud eller rettere sagt, hvorfor man ikke allerede nu har foreslået børnetilskuddene trukket ud af skattelovgivningen. Jeg ser meget vel, at den højtærede finansminister begrundet det med, at det er så teknisk vanskeligt, at det ikke kan gøres så hurtigt; men nu er det jo i hvert fald et halvt års tid siden, den højtærede statsminister begyndte at rejse land og rige

rundt og sige, at socialdemokratiet var fanatisk tilhænger af, at børnetilskudsordningen blev trukket ud af skattelovgivningen og børnetilskuddet sendt med postanvisning til forsørgeren, fortrinsvis til moderen. Man har haft tid nok til at overveje, hvordan det praktisk skulle gøres, og det kan vel for øvrigt ikke være så svært at efterligne det svenske system, hvorefter forsørgeren, fortrinsvis moderen, får pengene tilsendt hvert kvartal fra finansministeriet. Jeg mener, at det med børnetilskud ikke bør være et skattemæssigt spørgsmål, det er et spørgsmål om sociallovgivning, og jeg synes, regeringen burde være kommet så langt i sine overvejelser, at den, i hvert fald hvad udbetalingen angår, allerede kunne være kommet med forslag.

Jeg tror imidlertid også godt, regeringen kunne være kommet med forslag om forhøjelse af børnetilskuddene, eftersom statsministeren såvel før valgkampen som under valgkampen har erklæret, at han var tilhænger af en sådan forhøjelse. Nu er dette blevet, hvad skal man sige, afdæmpet af den højtærede finansminister derhen, at hvis der kommer en forfærdelig masse nye forbrugsskatter, bliver man nødt til at give kompensation til de dårligst stillede og også kompensation i form af forhøjede børnetilskud. Da statsministeren gav løfter om højere børnetilskud, talte han ikke om, at vi skulle have højere indirekte skatter, han gav løftet aldeles ubetinget. Derfor finder jeg, at det egentlig er trist, at regeringen kommer med et forslag til udskrivningslov, hvor man stadig væk bibeholder børnetilskuddene som et skattespørgsmål og desuden ikke kommer med noget forslag om forhøjelse, men da det altså åbenbart skal opfattes som noget af en abstraktion, kan vi vel tale om det såvel under udvalgsbehandlingen som ved anden og tredje behandling her i folketinget.

Der er noget andet, som ikke blot jeg, men også andre savner heri, det er en stillingtagen til sambeskatningen. Hvad den angår, har vi også fået meget utvetydige løfter fra socialdemokratiet om, at den ville blive ophævet, men der ligger ikke noget, som antyder sambeskatningens ophævelse i dette forslag. Der er heller ikke antydning af fremsættelsen af finanslovsforslaget, og hvornår der eventuelt kommer noget,